

Rapport

Datum: 26 november 2007
Rapportnummer: 2007/272

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren, meer in het bijzonder één met naam genoemde politieambtenaar, van het regionale politiekorps Haaglanden:

1. zijn minderjarige zoon op 22 september 2005 schriftelijk hebben uitgenodigd op het politiebureau in verband met een gepleegde diefstal, zonder daarbij duidelijk aan te geven dat hij als verdachte werd beschouwd;
2. zijn zoon op 26 september 2005 van 08:15 uur tot 15:15 uur op het politiebureau hebben vastgehouden, terwijl hij in die periode slechts voor de duur van één uur werd verhoord;
3. zijn zoon slechts één glas water hebben gegeven tijdens zijn verblijf op het politiebureau;
4. hem onheus bejegend hebben door op de mededeling dat de informatieverstrekking tekortschoot op te merken: "dat is dan jammer", of woorden van dergelijke strekking;
5. hebben aangegeven verzoekers zoon als dader te zien en niet als verdachte.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 22 september 2005 ontvingen verzoeker en zijn ex-partner K., als ouders van hun minderjarige zoon R., een oproep van het regionale politiekorps Haaglanden om op 27 september 2005 met R. te verschijnen op het politiebureau in verband met een diefstal. Zoon R. verkeerde in de veronderstelling dat het om het afleggen van een getuigenverklaring ging. Moeder K., bij wie R. woonde, nam hierop telefonisch contact op met politieambtenaar B. met het verzoek om een ander tijdstip voor de afspraak, te weten na schooltijd van haar zoon.
2. Op 26 september 2005 bevestigde politieambtenaar B. telefonisch aan K. dat de afspraak werd verzet naar 29 september 2005. Tijdens dit gesprek maakte politieambtenaar B. aan K. duidelijk dat haar zoon niet als getuige maar als (mede)verdachte werd beschouwd. Toen K. dit aan haar zoon vertelde, ging deze vervolgens direct naar het politiebureau.
3. Bij aankomst op het politiebureau werd R. aangehouden en in een politiecel gezet. In verband met de diefstal werd later die dag ook een andere verdachte aangehouden.
4. Moeder K. arriveerde vervolgens kort na haar zoon op het politiebureau. Politieambtenaar B. deelde haar mee dat haar zoon vastzat in verband met een gepleegde diefstal. Verzoeker arriveerde kort hierna op het politiebureau en voerde diverse

gesprekken met verschillende politieambtenaren over de aanhouding van zijn zoon.

5. Verzoekers zoon werd diezelfde dag om 15.15 uur in vrijheid gesteld.

6. Verzoeker diende op 30 september 2005 schriftelijk een klacht in bij het regionale politiekorps Haaglanden over de gebrekkige informatievoorziening, toepassing van bevoegdheden, omgang met arrestanten, bejegening en vooringenomenheid van politieambtenaar B.

7. Verzoekers zoon is gedagvaard om op 16 december 2005 te verschijnen voor de kinderrechter, waarbij hem opzetheling ten laste is gelegd. De kinderrechter veroordeelde R. tot een werkstraf. Verzoeker ging hiertegen in hoger beroep.

8. De korpsbeheerder deed de klachten van verzoeker bij beslissing van 4 juli 2006 af. Alle klachten achtte hij daarbij ongegrond, behalve de klacht over de omgang met arrestanten. Ten aanzien van dit klachtonderdeel onthield de korpsbeheerder zich van een oordeel.

9. Op 8 december 2006 is verzoekers zoon in hoger beroep vrijgesproken.

10. Verzoeker wendde zich op 20 december 2006 tot de Nationale ombudsman.

Ten aanzien van de onduidelijke uitnodiging

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaar B. zijn minderjarige zoon op 22 september 2005 schriftelijk heeft uitgenodigd op het politiebureau in verband met een gepleegde diefstal, zonder daarbij duidelijk aan te geven dat hij als verdachte werd beschouwd. Verzoeker is van mening dat de uitnodigingsbrief misleidend is. Politieambtenaar B. deelde pas tijdens het telefonisch gesprek op 26 september 2005 aan K. mee dat haar zoon niet als getuige maar als verdachte werd beschouwd, aldus verzoeker. Tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie gaf verzoeker tevens aan dat politieambtenaar B. hierbij niet vertelde dat zijn zoon zou worden aangehouden.

2. Bij de stukken bevindt zich een aan verzoeker en K. gerichte brief van 22 september 2005. Als onderwerp staat in deze brief vermeld: "verzoek om verschijning op het bureau". Verzoeker en K. wordt in de brief verzocht om op 27 september 2005 tussen 09:30 uur en 09:35 uur met hun minderjarige zoon R. te verschijnen op het politiebureau in verband met een gepleegde diefstal. Verder vermeldt de brief dat verzoeker en/of K., tijdig telefonisch contact dienen op te nemen met politieambtenaar B. voor het maken van een andere afspraak, indien zij op de vermelde datum verhinderd zijn. De brief is namens de chef van het politiebureau getekend door politieambtenaar B.

3. In het door politieambtenaar B. opgemaakte proces-verbaal van 7 oktober 2005 staat onder meer het volgende. Twee verdachten, waaronder verzoekers zoon waren middels een brief uitgenodigd om op 27 september 2005, omstreeks 08.30 uur aan het politiebureau te verschijnen teneinde een verklaring af te leggen over het gebeurde.

Op 26 september 2005, had B. omstreeks 08.40 uur (dit moet waarschijnlijk 07.40 uur zijn; Nationale ombudsman) telefonisch contact gehad met K. Zij wilde in verband met het drukke schoolprogramma van haar zoon, de afspraak verzetten. Omdat een spoedig verhoor van R. kennelijk grote problemen opleverde, deelde politieambtenaar B. haar vervolgens mee dat haar zoon tevens zou worden aangehouden. K. nam later weer telefonisch contact op met het politiebureau en verklaarde dat in de brief geen sprake was van een aanhouding, maar dat zij haar zoon direct naar het politiebureau zou sturen.

4. In het interne onderzoek van de politie verklaarde politieambtenaar D., die op 26 september 2005 ook aanwezig was op het politiebureau, dat zij op die dag politieambtenaar B. de moeder van R. telefonisch te woord hoorde staan. Zij gaf aan dat zij hem had horen zeggen dat wanneer R. zich meldde, hij aangehouden zou worden.

5. Op 26 september 2005 deed verzoeker aangifte tegen de betrokken politieambtenaren. In het proces-verbaal van aangifte staat:

"Vanochtend (...) heeft de heer B. gebeld met mijn ex-echtgenote. De heer B. heeft mijn ex-vrouw op dat moment verteld dat het om een aanhouding van mijn zoon zou gaan."

6. De korpsbeheerder deelde mee de klacht op dit punt gegrond te achten. Volgens de korpsbeheerder viel uit de uitnodigingsbrief niet expliciet op te maken dat R. als verdachte werd aangemerkt. In dit geval had het in de rede gelegen om deze duidelijkheid reeds in de uitnodiging te verschaffen, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

7. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit vereiste brengt mee dat opsporingsambtenaren geen enkel misverstand laten bestaan over de hoedanigheid waarin zij optreden, over de aard van hun onderzoek, alsmede over de status van de betrokkene tijdens dat onderzoek. Indien de politie een beroep doet op de vrijwillige medewerking van een burger, dient zij daarbij informatie te verstrekken over de reden hiervoor. Voor de bereidheid tot medewerking kan die informatie immers bepalend zijn. Tevens is die informatie van belang in verband met de gevoelens die een dergelijk verzoek bij de betrokkene kan oproepen.

8. Vaststaat dat de politie verzoekers zoon R. wilde horen als verdachte. De politie heeft hiervan echter geen melding gemaakt in de uitnodigingsbrief van 22 september 2005. Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van oordeel dat de gedraging op dit punt in strijd is met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

9. De Nationale ombudsman overweegt verder het volgende. Het staat vast dat verzoekers zoon voordat hij zich naar het politiebureau begaf in verband met het afleggen van een verklaring wél op de hoogte is gebracht van het feit dat hij als verdachte zou worden gehoord en wel tijdens het telefoongesprek dat politieambtenaar B. op 26 september 2005 voerde met moeder K. De Nationale ombudsman acht het verder op grond van het terzake opgemaakte proces-verbaal en de verklaring van politieambtenaar D. aannemelijk dat politieambtenaar B. tijdens dit gesprek tevens aan K. had meegedeeld dat haar zoon zou worden aangehouden, zoals verzoeker overigens zelf ook in eerste instantie heeft verklaard. In zoverre is dus gehandeld in overeenstemming met eerder genoemd vereiste van actieve en adequate informatievoorziening.

Ten aanzien het vasthouden voor verhoor

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden zijn zoon op 26 september 2005 van 08:15 uur tot 15:15 uur op het politiebureau hebben vastgehouden, terwijl hij in die periode slechts voor de duur van één uur werd verhoord.

2.1. De korpsbeheerder deelde mee dat hij de klacht ongegrond achtte. Oplossing van de zaak maakte het volgens hem noodzakelijk dat de beide verdachten gelijktijdig werden gehoord. Om die reden is voor aanhouding buiten heterdaad gekozen, waarbij van tevoren overlegd werd met de officier van justitie, die toestemming tot de aanhouding had gegeven, aldus de korpsbeheerder. De korpsbeheerder verwees verder naar artikel 61, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond onder 1.1.), op grond waarvan na aanhouding zes uren voor onderzoek ter beschikking staan. Doorgaans wordt van deze zes uur niet volledig gebruik gemaakt, omdat een zaak eenvoudig van aard is of omdat er slechts één verdachte dient te worden gehoord, waarna een verdachte wordt heengezonden. De korpsbeheerder gaf verder aan dat in de onderhavige zaak ook de andere verdachte diende te worden gehoord, waarna wederhoor plaatsvond. Ook was het volgens de korpsbeheerder van belang dat de administratie zorgvuldig werd afgewerkt, waarbij geen details werden overgeslagen. Ook diende overleg plaats te vinden met jeugdzorg, de officier van justitie of met de politieparketsecretaris. De korpsbeheerder wees er verder nadrukkelijk op dat verzoeker met zijn voortdurende aanwezigheid in de hal van het politiebureau en de aandacht die hij opeiste, het onderzoek aanzienlijk had

opgehouden en gefrustreerd, waardoor politieambtenaar B. minder toekwam aan het onderzoek van de zaak. B. had verzoeker meerdere malen geduldig te woord gestaan, evenals politieambtenaren S. en D., maar verzoeker was volgens de betrokken politieambtenaren niet voor rede vatbaar, aldus de korpsbeheerder.

2.2. De Nationale ombudsman heeft de korpsbeheerder gevraagd welke actie de politie had ondernomen, nadat de parketsecretaris de politie om 14.15 uur had meegedeeld dat ten aanzien van de verdachten een dagvaarding zou worden opgesteld. De korpsbeheerder liet weten dat de tijd gelegen tussen 14.15 uur en het heenzenden van de verdachten is gebruikt om de dagvaarding die terug werd gefaxt af te wachten en vervolgens uit te reiken. De korpsbeheerder deelde voorts mee dat het wettelijk is toegestaan om een verdachte op te houden in de tijd voor verhoor, met het doel een dagvaarding uit te reiken. Hij verwees in dit verband naar artikel 61, eerste en derde lid van het WSV (zie Achtergrond, onder 1.1. en 1.2.). Onder het ophouden in het belang van het onderzoek wordt volgens hem mede verstaan het belang van het aan de verdachte in persoon uitreiken van mededelingen over de strafzaak.

3. Het door politieambtenaar B. opgemaakte proces-verbaal van 7 oktober 2005 vermeldt voor zover hier van belang het volgende. De officier van justitie had op 19 september 2005 toestemming verleend om verzoekers zoon en de andere verdachte met betrekking tot de gepleegde diefstal buiten heterdaad aan te houden. Op 26 september 2005 om 08.25 uur werd R. aangehouden. Om 09.16 uur diezelfde dag hoorde politieambtenaar B. verzoekers zoon over het hem ten laste gelegde. De andere verdachte werd om 10.35 uur door politieambtenaar B. aangehouden en om 11.19 uur gehoord. Om omstreeks 12.25 uur had politieambtenaar B. vervolgens telefonisch overleg met de politieparketsecretaris. Deze adviseerde hem om de verdachten nader te horen. Om 12.45 uur werd R. nader gehoord. De andere verdachte werd om 13.04 uur nader gehoord. Om 13.50 uur had politieambtenaar B. opnieuw telefonisch overleg met de politieparketsecretaris en faxte hem alle afgelegde verklaringen. Omstreeks 14.15 uur deelde de politieparketsecretaris B. vervolgens mee dat door hem, ten aanzien van beide verdachten, een dagvaarding zou worden opgesteld die door B. aan hen zou kunnen worden uitgereikt. Om 14.40 uur werd de andere verdachte in vrijheid gesteld. Aan hem werd een dagaarding uitgereikt. Om 15.00 uur werd verzoekers zoon in vrijheid gesteld. Ook hem werd daarbij een dagvaarding uitgereikt.

4. Over het bezoek van verzoeker en moeder K. aan het politiebureau vermeldt bedoeld proces-verbaal dat zij zich ongeveer vanaf 08.30 uur in de hal van het bureau had bevonden. B. had eerst met moeder K. een gesprek van een half uur over de reden van aanhouding van R. Vervolgens arriveerde verzoeker die eiste dat politieambtenaar B. hem te woord stond. Hij werd eerst te woord gestaan door politieambtenaar D., voordat politieambtenaar B. een uitgebreid gesprek met hem voerde.

Beoordeling

5. Het verbod van onrechtmatige vrijheidsontneming houdt voor bestuursorganen in dat zij buiten de bij of krachtens de wet bepaalde gevallen niemand zijn vrijheid mogen ontnemen. In dit verband bepaalt artikel 61, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond, onder 1.1.) dat een verdachte niet langer dan zes uren voor verhoor mag worden opgehouden. Ophouden voor onderzoek houdt niet alleen ophouden voor verhoor in, maar ook de tijd waarin wordt overlegd over verder verhoor, nader onderzoek wordt verricht, antecedenten worden nagetrokken om deze eventueel in een nader verhoor aan de orde te kunnen stellen, alsmede voor het nemen van de beslissing of de verdachte kan worden heengezonden, dan wel in verzekering moet worden gesteld of voorgeleid aan de rechter-commissaris. Ook de tijd die gemoeid is met het opstellen van een proces-verbaal van verhoor van de verdachte kan onder "ophouden voor verhoor" worden begrepen.

6. De Nationale ombudsman acht op basis van de informatie van de korpsbeheerder voldoende duidelijk welke acties zijn ondernomen gedurende de tijd dat verzoekers zoon was ingesloten op het politiebureau, namelijk de aanhouding van de tweede verdachte nadat verzoekers zoon voor de eerste keer was verhoord, het horen van deze tweede verdachte, het nader horen van beide verdachten, het overleg met de politieparketsecretaris en het wachten op en uitreiken van de dagvaarding. Nu verzoekers zoon eerder dan gepland op het politiebureau verscheen, bracht dat mee dat de andere verdachte elders moest worden aangehouden, hetgeen ook enige tijd heeft gevegd. Dat verzoekers zoon na de aanhouding van de tweede verdachte nader is verhoord, acht de Nationale ombudsman niet onredelijk. Verder overweegt de Nationale ombudsman het volgende. Sinds 1 november 2005 valt op grond van artikel 61, derde lid WSV het in persoon uitreiken van gerechtelijke mededelingen zoals de dagvaarding eveneens onder het onderzoeksbelang (zie Achtergrond, onder 1.2.). Hoewel dit artikel ten tijde van het optreden van betrokken politieambtenaren nog niet in werking was getreden, is de Nationale ombudsman van oordeel dat het niet onbehoorlijk is dat zij, verzoekers zoon hebben laten wachten op de dagvaarding. De politie voerde verder aan dat verzoeker met zijn voortdurende aanwezigheid in de hal van het politiebureau en de aandacht die hij opeiste, het onderzoek aanzienlijk had opgehouden en gefrustreerd. Ook het proces-verbaal maakt melding van gesprekken die met verzoeker gevoerd zijn op het politiebureau. Hoewel verzoeker de opmerkingen over zijn houding op het politiebureau betwist, betwistte hij niet dát deze gesprekken plaatsvonden. Niet valt uit te sluiten dat genoemde gesprekken de tijdsduur van het onderzoek hebben vergroot. Ook al hebben de verhoren van verzoekers zoon - naar verzoeker stelt - in totaal niet langer geduurd dan één uur, het is voldoende aannemelijk geworden dat tijdens de insluiting bij voortdurende onderzoekshandelingen hebben plaatsgevonden.

Alle omstandigheden in aanmerking genomen, is de Nationale ombudsman dan ook van oordeel dat de betrokken politieambtenaren niet in strijd met het verbod op onrechtmatige

vrijheidsbeneming hebben gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Ten aanzien van de arrestantenverzorging

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaar B. zijn zoon slechts één glas water heeft gegeven tijdens zijn verblijf op het politiebureau. Verzoeker geeft verder aan dat hem destijds op het politiebureau was verteld dat zijn zoon voldoende te eten kreeg.
2. In zijn aangifte gaf verzoeker aan dat zijn zoon weliswaar eten is aangeboden omstreeks 12.00 uur, maar dat hij dit eten nimmer heeft gehad. Verzoeker gaf verder aan dat zijn zoon tijdens de hele detentieperiode slechts één glas water was aangeboden. In zijn reactie op de door de korpsbeheerder verstrekte inlichtingen deelde hij ten slotte nog mee dat zijn zoon uitdrukkelijk om iets te eten of te drinken had gevraagd.
3. De korpsbeheerder liet weten deze klacht ongegrond te achten. Bij de behandeling van de klacht in eerste aanleg zijn een tweetal loggingsformulieren en een verklaring van de wachtcommandant gevoegd waaruit volgens de korpsbeheerder blijkt dat verzoekers zoon geen voedselwens onthouden is. Hij had zelf voedsel geweigerd, aldus de korpsbeheerder.
4. In het proces-verbaal van 7 oktober 2005 staat vermeld dat politieambtenaar B., bij aanvang van de verhoren van beide verdachten, hun drinken heeft aangeboden. De verdachten gingen hier beiden op in en dronken water, zo vermeldt het proces-verbaal. Omstreeks 12.30 uur die dag werd er tevens door ander politiepersoneel eten en drinken aan verdachten aangeboden. Het proces-verbaal vermeldt dat R. weigerde iets te eten of te drinken. De andere verdachte vroeg wat te eten en drinken en kreeg dit aangeboden, aldus het proces-verbaal. In het proces-verbaal staat aangegeven dat abusievelijk hiervan in de logging bij de wachtcommandant een verkeerde melding is gemaakt.
5. In het door de wachtcommandant op 7 oktober 2005 opgemaakte proces-verbaal van bevindingen staat vermeld dat omstreeks 12.30 uur bij de verdachten is geïnformeerd wat ze wilden eten en drinken. Hierop is aan de wachtcommandant doorgegeven dat verzoekers zoon R. niet wilde eten en/of drinken en dat de andere verdachte wel wilde eten en drinken. Hierop heeft de wachtcommandant deze informatie in de arrestantenmodule gezet met dien verstande dat de weigering van R. abusievelijk is aangeklikt bij de andere verdachte, aldus het proces-verbaal. Er wordt verder verwezen naar het loggingoverzicht.

In het loggingoverzicht staat het volgende geregistreerd ten aanzien van gegevens over R.:

"(....)

Arrestant: R.(..)

(....)

2005-09-26 12:41 broodmaaltijd (overig) (...) geweigerd:n

2005-09-26 12:42 drinken (overig) (...) geweigerd:n

(...)"

In het loggingsoverzicht staat het volgende geregistreerd ten aanzien van gegevens over de andere verdachte:

"(....)

Arrestant: (...)

(....)

2005-09-26 12:41 broodmaaltijd (overig) (...) geweigerd:j

2005-09-26 12:42 drinken (overig) (...) geweigerd:j

(...)"

Beoordeling

6. Aannemelijk is dat aan verzoekers zoon tijdens lunchtijd eten en drinken is aangeboden. Volgens de politie heeft R. dit vervolgens geweigerd. Volgens verzoeker heeft zijn zoon uitdrukkelijk om een maaltijd verzocht, maar deze nooit gekregen. De lezingen van verzoeker en de politie staan op dit punt tegenover elkaar. In het algemeen onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel over een klacht als de stellingen van verzoeker lijnrecht tegenover de stellingen van het bestuursorgaan staan. Die situatie doet zich niet voor indien er sprake is van omstandigheden op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis kan worden gehecht dan aan de andere stelling. De politie heeft gegevens uit de arrestantenmodule overgelegd, waaruit zou moeten blijken dat R. zijn maaltijd heeft geweigerd. Hieruit kan echter niet volgen dat aan de verklaring van de politie meer waarde moet worden gehecht, nu de gegevens in de arrestantenmodule, hoewel later rechtgezet, onjuist zijn geregistreerd. Nu zich geen omstandigheden voordoen op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis moet worden toegekend dan aan de andere stelling, onthoudt de Nationale ombudsman zich in zoverre van een oordeel.

Ten aanzien van de onheuse bejegening

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de betrokken politieambtenaren hem onheus bejegend hebben door op zijn mededeling dat de informatieverstrekking tekortschoot, op te merken: "dat is dan jammer", of woorden van gelijke strekking.

2. Meer gemeld proces-verbaal van B. vermeldt het volgende over het bezoek van verzoeker en moeder K. aan het politiebureau. Op maandag 26 september 2005, vanaf ongeveer 08.30 uur, bevonden de ouders van verdachte R. zich in de hal van het politiebureau. Door politieambtenaar B. werd in eerste instantie moeder K. in een gesprek van ongeveer een half uur uitgebreid op de hoogte gesteld over de redenen van de aanhouding van haar zoon, en wat daarvan de gevolgen zouden kunnen zijn. Niet lang hierna arriveerde verzoeker, die eiste dat politieambtenaar B. hem te woord zou staan. Hij werd in eerste instantie te woord gestaan door politieambtenaar D. omdat politieambtenaar B. druk was met het verhoor van R. en later de aanhouding van de andere verdachte. Verzoeker nam hier geen genoegen mee en schoffeerde politieambtenaar D. een aantal keren. Verder vermeldt het proces-verbaal als volgt. Hoewel politieambtenaar B. ongeveer een half uur daarna persoonlijk met verzoeker sprak en hem evenals moeder K. uitgebreid op de hoogte stelde van het verloop van de zaak, bleek dat verzoeker nog steeds veel stampij in de hal maakte en ander politiepersoneel aan de receptie, nagenoeg tot wanhoop dreef, aldus het proces-verbaal.

3. Politieambtenaar S. , die op maandag 26 september 2005 op het betreffende politiebureau aanwezig was, verklaarde in het interne onderzoek van de politie dat politieambtenaar B. verzoeker meerdere keren op een rustige wijze informatie heeft verstrekt omtrent de aanhouding, dat zijn collega de rust behield en zich niet "uit zijn tent liet lokken". Dat de informatie over de aanhouding van zijn zoon verzoeker niet duidelijk is geworden komt volgens politieambtenaar S. vanwege het feit dat verzoeker dit kennelijk niet wilde horen. Het is volgens hem juist dat politieambtenaar B. na een zoveelste poging tot uitleg aan verzoeker het gesprek afsloot met de opmerking "dat is dan jammer".

4. Ook deze klacht achtte de korpsbeheerder ongegrond. Volgens de korpsbeheerder is verzoeker meerdere malen correct te woord gestaan, maar bleek hij niet gevoelig voor de argumenten van de betrokken politieambtenaren. De opmerking die gedaan zou zijn als "dat is dan jammer" lijkt volgens de korpsbeheerder in dit verband uit zijn context gerukt. De korpsbeheerder deelde mee zich te kunnen voorstellen dat tegen verzoeker uiteindelijk dergelijke woorden waren gezegd, omdat hij bleef aandringen en niet gevoelig bleek voor welk argument of uitleg dan ook.

Beoordeling

5. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit brengt met zich mee dat politieambtenaren zich dienen te onthouden van ongepaste opmerkingen.

6. De verklaringen van betrokken politieambtenaar B. en zijn collega's, politieambtenaar D. en S., komen in die zin overeen dat zij verklaren dat de opmerking "dat is dan jammer" door politieambtenaar B. werd geplaatst nadat door hen en met name politieambtenaar B. een aantal pogingen was gedaan om verzoeker informatie te verstrekken over de aanhouding van zijn zoon. Onder II.1.7. is reeds vastgesteld dat er tussen verzoeker en betrokken politieambtenaren diverse gesprekken over de aanhouding van zijn zoon hebben plaatsgevonden op het politiebureau. De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat genoemde gesprekken hebben plaatsgevonden in de sfeer zoals beschreven door de politie. Met de korpsbeheerder kan de Nationale ombudsman zich voorstellen dat uiteindelijk de opmerking "dat is dan jammer" is geplaatst, of woorden van die strekking, nu er een situatie ontstond waarin herhaaldelijk om uitleg gevraagd werd en uitleg gegeven werd. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman, heeft betrokken politieambtenaar B. door de opmerking in deze context te plaatsen niet in strijd met het vereiste van correcte bejegening gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

V. Ten aanzien van de vooringenomenheid

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de betrokken politieambtenaren hebben aangegeven zijn zoon als dader te zien en niet als verdachte. Verzoeker geeft aan dat politieambtenaar B. in het gesprek dat hij had met K., had aangegeven dat R. een diefstal had gepleegd en daarom vastzat. Op de opmerking van K. dat haar zoon hooguit verdachte kon zijn, had B. haar meegedeeld dat hij "met zijn vijftientig jaren ervaring wel wist hoe het zat", aldus verzoeker. Verder geeft verzoeker aan dat politieambtenaar D., die hem ook te woord had gestaan die dag, het steeds had over "dader R.".

2. In verzoekers aangifte van 26 september 2005 staat vermeld dat zijn zoon door politieambtenaar B. niet als een verdachte maar als een dader is behandeld. B. was er kennelijk van overtuigd dat R. iets met de diefstal te maken heeft. Verzoeker gaf aan dat politieambtenaar B. hem letterlijk vertelde: "Dat het niet geloofwaardig was dat R. er niet van wist. Hij moest er iets van weten of mee te maken te hebben."

3. In de interne klachtafhandeling overwoog de klachtencommissie dat door de officier van justitie een afweging was gemaakt of de verdenking van verzoekers zoon op voldoende feiten en omstandigheden was gebaseerd. Vervolgens is het onderzoek met gebruikmaking van wettelijke bevoegdheden op een gebruikelijke objectieve manier

voortgezet, waarbij hoor en wederhoor is toegepast, aldus de klachtencommissie. Naar de mening van de klachtencommissie is op geen enkele wijze gebleken van een vooringenomenheid van betrokken politieambtenaar B. Verzoekers zoon kon uit de feiten en omstandigheden als verdachte in deze zaak worden beschouwd, aldus de klachtencommissie.

4. In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder weten deze klacht als volgt te hebben opgevat: "klager heeft aangegeven zijn zoon als dader te zien en niet als verdachte". De klacht verklaarde hij vervolgens ongegrond en verwees hierbij naar artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond, onder 1.3.). Het woord "verdachte" is volgens de korpsbeheerder in het onderzoek slechts een aanduiding van een persoon tegen wie een onderzoek loopt. Er kan dus geen andere aanduiding dan het woord "verdachte" bestaan voor verzoekers zoon, aldus de korpsbeheerder.

5. Verzoeker liet in reactie - voor zover hier van belang - weten dat de korpsbeheerder zijn klacht had omgedraaid, nu zijn klacht juist de vooringenomenheid van de betrokken politieambtenaren betreft. Deze hadden het volgens hem voortdurend over de "dader" en niet over de "verdachte".

Beoordeling

7. Uit de verklaringen zoals hiervoor onder **IV. 2.** en **3.** weergegeven volgt dat volgens de politie uitleg is gegeven over de redenen van aanhouding. Er was nu eenmaal een verdenking tegen verzoekers zoon gerezen, dat wil zeggen dat er redenen waren om aan te nemen dat hij wel degelijk betrokken was bij het strafbare feit in kwestie. Niet uitgesloten is dat B. niet voldoende duidelijk heeft gemaakt dat er weliswaar aanwijzingen daarvoor waren, maar dat daarmee nog niet vaststond dat R. dader was. Het is echter evenzeer voorstelbaar dat verzoeker zozeer ervan overtuigd was dat zijn zoon absoluut niet bij diefstal/heling betrokken was, en bovendien zijn zoon zo snel mogelijk weg wilde hebben uit het politiebureau dat hij mededelingen over aanwijzingen voor de verdenking als onterecht en beschuldigend heeft ervaren.

Nu niet meer te achterhalen valt wat er over en weer precies is gezegd, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel op dit punt.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, is gegrond ten aanzien van:

de uitnodigingsbrief wegens het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;

niet gegrond ten aanzien van:

het ophouden voor verhoor;

de onheuse bejegening.

Ten aanzien van de klacht over het niet verstrekken van een maaltijd en de klacht over de vooringenomenheid van betrokken politieambtenaren onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 14 oktober 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer J. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden. Op 4 januari 2005 stuurde de Nationale ombudsman de klacht door aan genoemd politiekorps met het verzoek de klacht formeel af te handelen. Op 20 december 2006 wendde verzoeker zich opnieuw tot de Nationale ombudsman, omdat hij het niet eens was met de beslissing van de korpsbeheerder van 4 juli 2006.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van "s-Gravenhage), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Betrokken ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 14 oktober 2005 met bijlagen betreffende onder meer de uitnodigingsbrief van 22 september 2005 en de klacht van verzoeker van 30 september 2005.

Verzoekschrift van 20 december 2006.

Intern klachtdossier van het regionale politiekorps Haaglanden.

Standpunt van de korpsbeheerder van 26 april 2007, met bijlagen.

Reactie van verzoeker van 16 mei 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wetboek van Strafvordering

1.1. Artikel 61, eerste lid

"Indien de verdachte niet overeenkomstig artikel 57 in verzekering wordt gesteld, noch overeenkomstig artikel 60 voor de rechter-commissaris wordt geleid, wordt hij in vrijheid gesteld, tenzij hij op bevel van de officier van justitie of de hulpofficier voor wie de verdachte is geleid of die zelf de verdachte heeft aangehouden, voor ten hoogste zes uren wordt opgehouden voor onderzoek. Tijdens het ophouden voor onderzoek wordt de verdachte gehoord."

1.2. Artikel 61, derde lid

"Ophouding als bedoeld in het eerste en tweede lid vindt plaats in het belang van het onderzoek, waaronder mede wordt verstaan het belang van het aan de verdachte in persoon uitreiken van mededelingen over de strafzaak."

1.3. Artikel 27, eerste lid

"Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit."

2. Besluit beheer regionale politiekorpsen

Artikel 15, eerste lid, sub b.

"1. De korpsbeheerder treft voorzieningen opdat de ingeslotene in ieder geval beschikt over:

b. eten en drinken in overeenstemming met medische en levensbeschouwelijke of godsdienstige eisen."